

Sygn. akt I C 1326/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Konkel

Protokolant: Judyta Pukownik

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2016 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) 1 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko R. J.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od (...) 1 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. na rzecz R. J. kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1326/14

UZASADNIENIE

(...) 1 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. pozwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 25 czerwca 2013 r. domagał się zasądzenia od R. J. kwoty 31.777,92 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu.

Powód podniósł, że umową z dnia 16 lipca 2012 r. nabył od (...) Spółka akcyjna Grupa (...) z siedzibą w K. wierzytelności, w tym wierzytelność wobec pozwanej wynikającą z zaciągniętego przez nią a niespłaconego zobowiązania. Na kwotę dochodzoną pozwem składają się: kwota nabytej wierzytelności wraz ze skapitalizowanymi odsetkami ustawowymi od należności głównej od dnia jej nabycia do dnia wniesienia pozwu.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 30 września 2013 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1654866/13 referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana R. J. złożyła sprzeciw, zaskarżając go w całości i domagając się oddalenia powództwa na koszt powoda podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia.

W odpowiedzi na sprzeciw powód wskazała, iż wierzytelność dochodzona od pozwanej wynika z kredytu zaciągniętego przez R. J. w dniu 5 listopada 1999 r. Wobec braku spłaty należności, pierwotny wierzyciel wystawił bankowy tytuł egzekucyjny i, po opatrzeniu go klauzulą wykonalności, wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanej, które,

pod sygnaturą KM 1717/04 prowadził komornik sądowy przez Sądzie Rejonowym Gdańsk – Północ w Gdańsku M. B.. Postępowanie uległo umorzeniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 listopada 1999 r. pozwana R. J. zawarła z (...) Bank S.A. w G. umowę kredytu nr 472\ (...) na zakup pojazdu marki F. (...) na okres od 5 listopada 1999 r. do dnia 4 listopada 2004 r. w wysokości 7.892,10 zł. Zgodnie z warunkami umowy pozwana zobowiązana była do spłaty kredytu do 5. dnia każdego miesiąca, począwszy od dnia 5 grudnia 1999r.

dowód: umowa kredytu, k.42-43

Kredyt nie został spłacony.

okoliczność bezsporna

Wierzyciel pierwotny wystawił przeciwko pozwanej bankowy tytuł egzekucyjny i po uzyskaniu klauzuli wykonalności wszczął na jego podstawie postępowanie egzekucyjne. Prowadzone ono było pod sygnaturą KM 1717/04 przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk – Północ w Gdańsku M. B..

okoliczność bezsporna

Postępowanie egzekucyjne zostało umorzone postanowieniem z dnia 30 czerwca 2009r. Akta egzekucyjne o sygnaturze KM 1717/04 zostały zniszczone 22 stycznia 2016 r.

dowód: zaświadczenie komornika, k.101; informacja ze (...) Krajowej Rady Komorniczej, k.107

Dnia 16 lipca 2012r. pomiędzy Bank (...) S.A. Grupa (...) w K. a (...) 1 Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. została zawarta umowa przelewu wierzytelności, w tym wierzytelności w stosunku do R. J. w wysokości 31.777,92 zł.

dowód: umowa przelewu wierzytelności wraz z załącznikiem– k.38-41

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wymienionych wyżej dokumentów, których autentyczność nie była w toku procesu kwestionowana przez strony. Dowód z dokumentów z akt postępowania egzekucyjnego KM 1717/04 był niemożliwy do przeprowadzenia w związku ze zniszczeniem tychże akt (vide: informacja, k.107)

Zważywszy, że strona pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia umowy pożyczki z poprzednikiem prawnym powoda jak również braku spłaty należności w całości, jak też legitymacji czynnej powoda, istota sporu sprowadzała się do oceny zasadności podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia roszczeń dochodzonych pozwem.

Zgodnie z przepisem art. 118 kc roszczenia wynikające z działalności gospodarczej, a takim niewątpliwie było roszczenie dochodzone przez powoda, przedawniają się z upływem lat trzech. W sprawie nie miał zastosowania, przewidziany w art.125 kc, dziesięcioletni okres przedawnienia, zważywszy, że tytułem egzekucyjnym był bankowy tytuł egzekucyjny, nie zaś orzeczenie sądu.

Bez wątpienia, na skutek wszczęcia postępowania egzekucyjnego w sprawie KM 1717/04 przerwaniu uległ bieg terminu przedawnienia. Zaczął on biec na nowo po umorzeniu postępowania, co miało miejsce w dacie 30 czerwca 2009r. Zważywszy zaś, że postępowanie w sprawie niniejszej zainicjowane zostało w dniu 25 czerwca 2013r. a zatem po upływie 3 lat od daty umorzenia postępowania, w czasie wytoczenia powództwa roszczenie było już przedawnione. Konsekwencją zaś upływu terminu przedawnienia była możliwość uchylecia się przez dłużniczkę od spełnienia świadczenia (art. 117 § 2 kc).

Powód nie wykazał, aby bieg terminu przedawnienia uległ kolejnemu przerwaniu uniemożliwiając skuteczne podniesienie zarzutu przedawnienia.

Z uwagi na powyższe, Sąd orzekł o oddaleniu powództwa w całości. Również co do odsetek za opóźnienie upłynął termin przedawnienia. Odsetki za opóźnienie przedawniają się bowiem najpóźniej z chwilą przedawnienia roszczenia głównego (por. uchwała składu siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005 r. III CZP 42/2004 OSNC 2005/9 poz. 149).

Na podstawie art.98 § 1 i 3 kpc, Sąd obciążył powoda kosztami zastępstwa procesowego poniesionymi przez pozwaną a wynoszącymi – w myśl § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Dz.U.2013, poz.461 jt. – kwotę 2.400 zł, którą należało powiększyć o opłatę od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. W ocenie Sądu, wobec nieskomplikowanego charakteru sprawy oraz niewielkiego nakładu pracy pełnomocnika pozwanej, brak było przesłanek do przyznania R. J. zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości podwójnej stawki minimalnej, o co wnosił pełnomocnik tejże.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)